



திருமதி அன்னபூரணிம் கனகநாயகம்

ஆவர்களின்

நினைவு மலர்

1989 - 06 - 04



മലയാളം സാഹിത്യം

1930

പുസ്തകം

1930

## சமர்ப்பணம்

“ஆனுக்கு உலகமே வீடு  
பெண்ணுக்கு வீடே உலகம்”  
என்னும் உன்னத உண்மையை வாழ வைத்துப்  
பெண்ணின் பெருமை காத்து - எங்கள்  
கண்ணின் மணியாக ஒளியூட்டி  
விண்ணிலிருந்து விழியாட்டி, வழிகாட்டித்  
தன் உணர்வால் எமை ஆளும்  
இன்னுயிராய் எம்மில் வாழும்  
மறைந்தும் மறையாது எம்மனத்தே வீற்றிருக்கும்  
இறந்தும் இறவாத எமது இனிய செல்வம்  
இதயத் தெய்வத்தின் இணையடிகளுக்கு  
நீங்காத நினைவாக இம்மலர் சமர்ப்பணம்





# யாழ்ப்பாணம்

இனி வரிகளாக குகியூத "

" வகலக அநிச குகியூதான்பி

புதுத்தலை யுள்ள யாவனாண்ட துணாண்ட அபுலுள்ள

ககமா இதுகக யானுப்பி கரினான்பி

புதுயூரிசு ககயரினவ கரினாண்ட

புதுயூரிசு புதுயூரிசு இதுகுரினாண்ட

அதுகுத யகமா கரினாண்ட கக

அதுகுத கரினாண்ட யாரியூரிசு

க குகியூரிசு கரினாண்ட புதுயூரிசு கரினாண்ட

யககரிவி யரிசு இயா துணாண்ட புதுயூரிசு

குகியூரிசுயூரிசு கரினாண்ட கக

யாழ்ப்பாணம் கரினாண்ட கரினாண்ட துணாண்ட



சிவமயம்



அமரர்

தீருமதி அன்னபூரணம் கனகநாயகம்

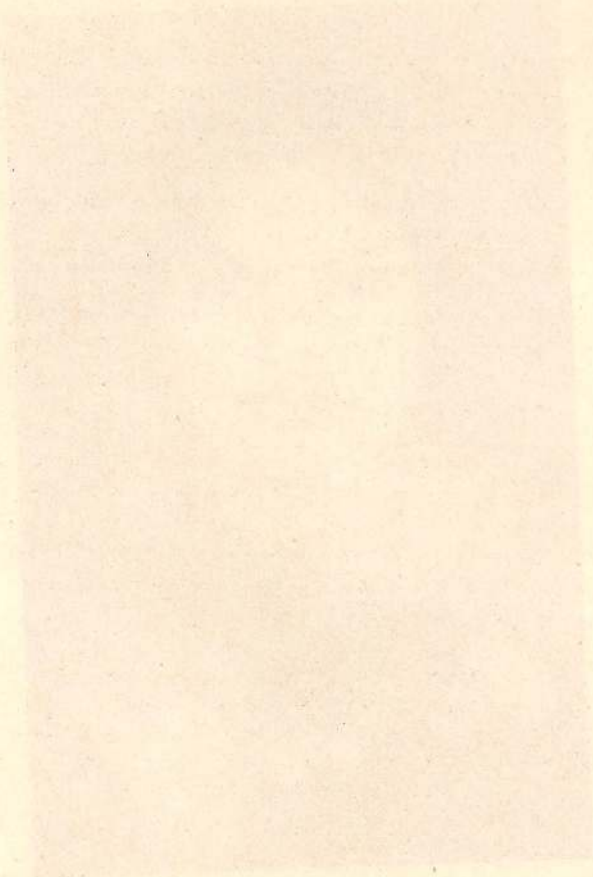
அவர்கள்

ஆண்டவன் படைப்பு:

1950 - 01 - 08

அந்நியன் பறிப்பு:

1989 - 04 - 21



Digitized by Noolaham Foundation.



## வரலாறு படைத்தவளின் வரலாறு

மாணிக்கத்திப மெனும் மாங்காய் வடிவான எங்கள் ஈழமணித் திருநாட்டின் மேற்பாங்காய் அமைந்திருப்பது யாழ்ப்பாணம். பழந்தமிழ்க் கலை, கலாச்சாரங்கள் எல்லாம் நிலை பெற்று வாழும் யாழ். மாவட்டத்தின் சிரசு போலச் சிறப்புற்று விளங்குவது பண்ணாகம்.

பண்பாட்டின் பிறிதொருபெயரே பண்ணாகம் என்பது பலருடைய கருத்தாகும். வற்றாத வளமும் வரலாற்றுப் பலமும் பொருந்திய பண்ணாகம் பதியிலே செந்தமிழ் செழிக்கும்; சிவநெறி கொழிக்கும்.

ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் பண்ணாகத்தில் வாழ்ந்த பெருமக்களில் ஒருவரான திருவாளர் வேலாயுதர் சுப்பையாவுக்கும் திருமதி நாகமத்துவுக்கும் மூத்த புதல்வராகத் தோன்றியவர் திருவாளர் சோமசுந்தரம் அவர்கள்.

எண்கணித நுண்ணறிவு, எழுத்தாற்றல், வர்த்தக அனுபவம் மிகுந்த திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தமது உறவு முறையினரான திரு. சுப்பிரமணியம் நவரத்தினம் அவர்களின் இளைய புதல்வியான பேரன்பு, பெரும் பண்பு, அடக்கம் நிறைந்த செல்வி மகேஸ்வரியை மணந்து ஆற்றிய இல்லறப் பேராக இருவர் நன் மக்களாக வாய்த்தனர். மூத்தவர் திருச்செல்வம்; இளையவர் அன்னபூரணம் அவர்கள்.

1950 ம் ஆண்டு பண்ணாகத்தின் ஒரு கண்ணாக விளங்கும் விசுவத்தனை முருகன் ஆலயத்துக்கண்மித்துப் பிறந்த அன்னபூரணம் அவர்கள் பண்ணாகத்தின் மற்றொரு கண்ணாகக் கருதப்படும் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்திலே கல்வி பயின்றார்.

செல்வி அன்னபூரணம் அவர்கள் இளமையிலிருந்தே இரக்க சுபாவமும், இனியபண்பாடும் கொண்டவர். பிறர் துயரைத் தளதாக எண்ணித் துடிப்பவர்; கண்ணீர் வடிப்பவர். குதூகலமாக உரையாடும் குழந்தைக்குணம் இவருடைய தனிச்சொத்தாகும். கண்டதற்கெல்லாம் ஆசைப்படாத ஓர் உன்னதப் பண்பு ஏனையோரிடமிருந்து இவரை இனங்காட்டி எல்லோரையும் பெருமிதப்படுத்தியது.

“உத்தமத்துணைவியை அடைய ஒரேவழி உத்தமகை வாழ்வதே”, என்பது தத்துவம். சத்தியம் தவறாத உத்தமனை உயர்திரு. சின்னையா கனகநாயகம் அவர்கள் அன்னபூரணத்தின் நாயககை வாய்த்தார்.

சாந்த குணமும் தன்னடக்கமும் தயாள சிந்தையும் அன்பர் கனகநாயகத்தின் அரும்பெரும் பண்புகளாகும். “உழைப்பே உயர்வு” என்னும் உண்மைக்கு உகந்த உதாரணம் இவர். தமது சொந்த முயற்சி மூலம், முன்னுக்கு வந்த இவரிடம் எந்தத் தீய குணமும் இல்லை யென்பது இவரது பெருமைக்கு மெருகேற்றும் மற்றொரு சான்றாகும்.



“தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்” என்பார்கள். அப்படியொரு தை மாதத்திலே (1975-01-31) கனகநாயகம்—அன்னபூரணம் இரு வரும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளால் இல்லறத்தில் இணைந்தனர்; நல்லறத்திலே பிணைந்தனர்.

ஏற்கெனவே எம்மிடையில் நிலவும் “தமிழும் சுவையும் போல” “மலரும் மணமும் போல” “வானும் நிலவும் போல” முதலான உவமைகளை வென்று “கனகநாயகமும் அன்னபூரணமும் போல” எனும் புதிய தோர் உவமை உருவாகும் வகையில் இவர்களின் வாழ்விலே புதுமை படர்ந்தது; இனிமை தொடர்ந்தது.

இவர்களது இல்லறச் சோலையில் 1976ம் ஆண்டு தை மாதம் திருக்குமரன் என்னும் முதலாவது மலர் மொட்டவழிந்தது. சுட்டித் தனமும் சுறுசுறுப்பும் நிறைந்த கெட்டிக்காரனான ‘பாபு’ எனும் இந்தப் பூவையடுத்து 1977ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ‘கோபு’ எனும் இரண்டாவது பூ இனிதே மலர்ந்தது. மென்மை நோக்கும் நிதானப் போக்கும் மிகுந்த இம் மழலைச் செல்வம் அருட்குமரன் எனப் பெயர் பெற்றது.

நேதாஜியை நினைவுபடுத்தும் ‘பாபுவும்’ காந்தியைக் கருத்திலே கொணரும் ‘கோபுவும்’ பிறந்தபின் அவர்களின் குடும்ப மகிழ்ச்சி மேலும் மலர்ச்சியுற்றது; வளர்ச்சி பெற்றது.

இந்த நிலையில் எதிர்பாராதவகையிலே திருமதி அன்னபூரணத்தின் அருமைத் தந்தை 1982 மாதியில் மறைந்தார். வாழ்க்கைத் துணையை இழந்து வாடிய தமது அன்ணையாருக்கு அரிய துணையாகவும், அதே வேளை தம்முடைய கணவருக்கு இனிய துணையாகவும் விளங்கியது இவரது வாழ்வின் வெற்றியை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது; நன்கு பலப்படுத்துகிறது.

இவ்வாறான ஒரு பாசச் சூழலுக்கு அன்பர் கனகநாயகத்தின் தாராள மனம், அன்னை மகேசுவரியின் தயான உள்ளம் என்பவற்றை விட அன்னபூரணத்தின் தங்கக் குணமே மூலகாரணம் எனலாம்.

“ஒவ்வொரு மனிதனின் வெற்றிக்குப் பின்னணியாக ஒவ்வொரு பெண்ணே நிற்கிறாள்” என்னும் மேலை நாட்டு முதுமொழியை நிரூபிப்பது போலத் தமது துணைவரது சமயத் தொண்டில் அச்சாணியாக அமைந்த அன்னபூரணம் சமூகசேவையிலும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அதற்கு மேலாகச் சிக்கல் மிகுந்த—சிரமம் நிறைந்த தொழிலிலும் பங்கு கொண்டு கணவரது சுமையைக் குறைத்தார்; வாழ்விலே சுவையை நிறைத்தார்.

பேச்சில் அன்பு கனிந்த இனிமையும் நடத்தையில் ஆடம்பரம் களைந்த எளிமையும் ஒன்றையொன்று போட்டியிட்டு அணிவகுத்து நின்றதனை அன்னபூரணத்தின் பெருஞ்சிறப்பு என்றால் எவரும் ஆட்சேபிக்கவே இயலாது.



குழந்தை உள்ளம் படைத்தவர்கள் என்றும் எதுவித கவலையுமின்றி சந்தோஷமாக வாழ்வார்கள். அமரர் அன்னபூரணமும் அண்ணல் காந்தியின் கொள்கைப்படி வாழ்ந்ததால் என்றுமே சந்தோஷமாக வாழ்ந்தார்.

படமெடுத்தாடும் பாம்பு தன்னைக் கடித்துக் கொல்லும் என்று தெரியாத குழந்தை உள்ளம் படைத்தவள். அக்குழந்தை உள்ளம் உடையவளுக்கு உலக மக்களின் நயவஞ்சகம், கூட நோக்கு தெரியாது. அமரர் அன்னபூரணத்தன் வாயில் உண்மையன்றி வேறெதுவும் வந்திராது. பொய், புரட்டுப்பேசி வாழும் உலுத்தர் உள்ள உலகில் அவள் ஆயிரத்தில் ஒருத்தி தான். பிறருடைய துன்பத்தை தனது துன்பம் போல் கருதுபவள். யாராவது தங்கள் கஷ்டங்களை துன்பங்களை அவளுக்கு கூறும் போது அவள் அவர்களில் பரிதாபப்பட்டு உள்ளம் உருகுவதை அவளுடைய கண்களில் துளிர்க்கும் கண்ணீர் துளிகள் எடுத்துக் காட்டும். தாய் அழுவதைக் கண்ட குழந்தை தன்னை அநியாமலே வாய்விட்டு அழுவது போல் மற்றவர்கள் அடைந்த துன்பத்தை தான் அடைந்த துன்பம் போல் நினைத்து கலங்குவாள்.

வாயில் வாய்மையும் நெஞ்சில் இரக்கமும் உடையவளின் முகம் என்றுமே அன்றலர்ந்த செந்தாமரை போல் இருந்தது. வீட்டிற்கு வருவோரை இன்முகத்துடன் வரவேற்கத் தவறியதில்லை. பதிவிரதை என்ற பதத்திற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவள். வாழ்விலும் தாழ்விலும் நளனைப் பின்தொடர்ந்த தமயந்தி போல் திரு. கனகநாயகத்தின் அடிச்சுவட்டைப் பின்தொடர்ந்து வாழ்ந்த பதிவிரதை அவரின் பொதுத் தொண்டுகள் அனைத்திற்கும் ஊக்கம் அளித்தவள். அவரின் பெயருக்கும் புகழுக்கும் அவளே பக்க பலம்.

ஒரு கொடியில் இரு மலர்கள் மலர்ந்து மிகுந்த நறுமணம் பரப்பிக்கொண்டிருந்தன. அம்மலர்களைப் பார்ப்போரெல்லாம் அவற்றின் அழகிலும் மணத்திலும் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தனர். என்றுமே அம்மலர்கள் வாடாது இருக்க வேண்டுமென்று மனதிற்குள் நினைத்தனர் அப்படி இருக்கையில் ஒரு நாள் ஒரு கொடிய மிருகம் அந்த இருமலர்களில் ஒன்றை சேதப் படுத்தியது. இருமலர்களும் தான் தஞ்சம் என் றிருந்த கொடி கொடியதுன்பம் அடைந்தது. மற்றைய மலர் தனது உடன்பிறப்பை இழந்து பேரிடி விழுந்தாற் போற் கவலையுற்றது. இது வரை இரு மலர்களின் அழகைக் கண்டு இரசித்துப் பேரானந்தம் அடைந்த மக்கள் பெரு வேதனையுற்றனர்.



அமரர் அன்னபூரணம் பத்தாவிற்று ஏற்ற பதிவிரதை போல் வாழ்ந்ததுடன் தாய்க்கேற்ற மகளாகவும் தமையனுக்கேற்ற தங்கையாகவும் பிள்ளைகளுக்கேற்ற தாயாகவும் வாழ்ந்தார். தாய், தமையன், பிள்ளைகள் அனைவரிலும் மிகுந்த பாசம் உடையவள். தாயை விட்டு அரைக்கணமாவது பிரிந்து வாழ விரும்பாதவள். தான் வசதியுடன் வாழவிரும்பியிருந்தால் தாயை ஊரில் விட்டு விட்டு தான் கொழும்பில் போய் தனது கணவனுடன் வாழ்ந்திருப்பாள். அப்படி அவள் கென்றிருந்தால் இம்மரணம் அவளைக் கிட்டாதிருக்கலாம். ஆனால் அவள் அன்ணையைப் போல் ஒரு தெய்வநிலை என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்ததால் தாயை விட்டுப் பிரியவில்லை. மகளை இழந்த தாய்ப்படும் வேதனை வார்த்தையால் சொல்ல முடியாது. தாயை நேசித்தது போல் தனது அருமையான உடன் பிறப்பையும் உயிரினும் மேலாக நேசித்தாள். அண்ணன் வருவார் அண்ணன் வருவார் என்ற வண்ணமே இருந்தவள் அண்ணனும் தங்கையை எப்ப காணலாமென்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டு நாடு திரும்ப இருந்தவர் ஆனால் விதி வேறுவிதமாகத் தீர்த்து விட்டது. அவளை இழந்து தவிக்கும் அண்ணனின் வேதனைக்கு எல்லையில்லை. மிகுந்த பிள்ளைப் பாசத்துடன் தனது இருகண்களான பாபு, கோபுவை செட்டைக்குள் குஞ்சுகளை வைத்திருக்கும் கோழி போல் காத்திருந்தாள். தாயை இழந்து அவர்கள் தவிக்கின்றனர்.

ஆறுதல் வார்த்தை என்ற வகையில் ஒன்றை மட்டும் கூறுவேன் அமரர் அன்னபூரணம் பூவும், பொட்டுடன் மட்டும் இறக்கவில்லை அழியாப் பேரும் புகழுடனும் இறந்தாள். நெஞ்சிருக்கும் வரை இவள் நினைவிருக்கும்.

“முத்தகம்”  
பண்ணாகம்

சி. ஞானச்சந்திரமூர்த்தி  
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)



அம்மையாரின் இறுதியாத்திரை தொடங்கும் முன்

## ஆற்றிய இங்கல் அஞ்சலியுரை

இந்த வீட்டுக்கு நான் வந்த வேளைகளிலெல்லாம் இன்முகக் காட்டி வரவேற்று, இன்சொற் கூறி உபசரித்து, வந்த காரியத்தை ஆவலுடன் விசாரித்து மகிழ்வித்த, இந்த இல்லத் தலைவி திருமதி அன்னபூரணம் கனகநாயம் அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். அதனால் அவருடைய அருமைக் கணவர் தொழில்திபர் கனகநாயகமும், திருக்குமரன், அருட்குமரன் என்ற குமாரர்களும், தாயார் திருமதி மகேஸ்வரியும் மற்றும்முள்ளோரும் இன்னது செய்வதென்று அறியாத சோகநிலையில் சோர்ந்து சுகிகலங்கி இரங்கும் அவலநிலையைக் கண்டு நாங்கள் எல்லோருமே கலங்குகின்றோம்; கண்கள் குளமாகிப் பொருழுகின்றோம். யாரையார் தேற்றுவதென்று தெரியாமல் தத்தளிக்கின்றோம்.

இதுவரை எத்தனையோ இழவு வீடுகளுக்குப் போனோம், இழவு அறியாத வீடும் எங்கேனும் உண்டோ? எனது அனுபவத்தில் மிக்க கவலையைத் தந்த இரண்டாவது இழவு இது. கொழும்புத் தலைநகரில் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருந்து கொண்டு, இங்கு உள்ளவர்கள் தபால், தந்தி, தொலைபேசி மூலமும் நேரிற் கண்டும் கேட்ட பல பல உதவிகளை யெல்லாம் உடனுக்குடன் மெய்வருத்தம் பாராது, கண்துஞ்சாது, பொருட்செலவைப் பொருட்படுத்தாது நிறைவேற்றிக் கொடுத்த பரோபகாரி திரு. செ. சபாநாயகருக்கு 1973ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த இழவு முதலாவதாகும். திரு. செ. சபாநாயகரின் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி அல்லும் பகலும் ஓடியாடிப் பலருக்கும் உதவுகின்ற அனுபவத்தைப் பெற்றவர் இந்த அன்னபூரணம் அம்மையாரின் பாசம்மிக்க அருமை அண்ணர் திருச்செல்வம் அவர்கள். அவருக்கு நண்பராகி மைந்துனராகி அவர்கள் இருவரும் கொழும்பில் இருந்து செந்து வந்த உதவிகளை இன்று செய்து வருபவர் அம்மையாரின் அன்புக் கணவர் கனகநாயகம் அவர்கள். அம்மையாரின் அகால மரணத்தால் அண்ணர், கணவர் இருவருமே மிகமிகப் பாதிப்படைந்துள்ளனர்.

இந்தச் சூழலில் எந்த இடத்திலும் நடந்திராத விதத்திலும் இயமன் இராணுவ உருவில் வந்து அம்மையாரைப் பறித்துக் கொண்டு போய்விட்டானென்றே செல்லவேண்டும். விதி செய்த சதி இது.

அருங்குணநலன்களெல்லாம் அமைந்த அம்மையை மகளாகப் பெற்றோரும், அவரோடு உடன் பிறந்தாரும், அவரைத் துணைவியாக வாய்க்கப் பெற்றவரும், அருமைக் குழந்தைகளும் அவ்வாறு பெற அருந்தவஞ் செய்தவராவர். அந்த அரிய தவத்தின் குறைவினாலே நிறைவாழ்வு பெறும் வாய்ப்பை இழந்து இன்று பரிதவிக்கும் நிலைக்கு ஆளாயினர் யாரோடு நோகோம்; யார்க்கெடுத்துரைக்கோம்.

விட்டுக்கு வந்தவர்களைப் பரிவுடன் எழுந்து மிக்க உவகையோடு வரவேற்கும் அம்மையாரின் வண்ண வடிவம் சாய்ந்து விட்டது. அன்பு காட்டி நோக்கும் விழிகள் மீளாத்துயிலில் ஆழ்ந்து விட்டன. ஆதரவாகப் பேசும் இனியவாய் அடங்கிவிட்டது. அவருடைய அமைப்பு அவ்வளவில் நின்றுவிட்டது. ஆற்றவொண்ணக் கவலையினால் நரங்கள் சுதறினாலும் பதறினாலும் போன அம்மையார் திரும்பிவரவே மாட்டார். நமக்கும் அதுவே வழியென்று சிந்தித்து நாம் அமைதிபெறுவோம்.

“தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்  
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”

எங்கள் குலதெய்வமாகிய விசுவத்தனை முருகப்பெருமானை வழிபடும் பேறுவாய்த்த அம்மையாரும் அவரது கணவரும் இந்தக் கிராமத்தில் உள்ளார் எனிலும் கூடுதலான திருப்பணியும் தருமமும் செய்த பெரும்பேறு வாய்த்தவர்கள். அம்மையார் மீண்டும் துன்பப் பிறப்பிற் புகாது, அவரைத் திருவடியிற் சேர்த்து அருள்புரிய வேண்டுமென்று நாமனைவரும் பெருமானை வேண்டுவோமாக.

வணக்கம்

பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம்





# அமரர் அன்னபூரணம் ஆயிரத்தில் ஒருத்தி

கடவுளால் நேசிக்கப்படுபவர்கள் இளமையிலேயே இறக்கிறார்கள் என்ற நியதிக் கேற்ற வகையில் வாழவேண்டிய வயதில் அறியாய மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டவள் தான் உற்றார் உறவினர் உலகத்தவர் அனைவரது பேரன்பையும் பாராட்டையும் பெற்ற அமரர் திருத்தி அன்னபூரணம் கனகநாயகம். வயது 39 ஆக இருந்தாலும் முதிர்ந்த வயதுடைய குலப்பெண்ணுக்குரிய அறிவும் அனுபவமும் உடையவள் அவள் வாழவேண்டிய உலகம் இது அல்ல. கிரேக்க அறிஞர் பிளேட்டோ பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கண்ட உத்தமர் உலகத்திலே தான் அவள் வாழவேண்டியவள் அந்த உத்தமர் உலகில் மனிதர் எல்லோரும் நல்லவர்கள் என்ற நம்பிக்கைதான் இருந்தது. அமரர் அன்னபூரணமும் பிளேட்டோவின் நம்பிக்கையே மனதில் கொண்டு எல்லா மனிதரையும் நல்லவர்கள் என்று எண்ணி வாழ்ந்தாள். ஆனால் அவள் வாழ்ந்த உலகம் கள்ளம், கபடம், வஞ்சகம் குது நிரம்பிய உலகம் என்று அவள் அறியாள். அதனாலே தான் அவளுக்கு அந்த மரணம் ஏற்பட்டது. தனக்கு எதிரில் ஆயுதத்துடன் நின்றவன் தன்னைக் கொல்வான் என்று அவள் எண்ணவில்லை. எண்ணியிருந்தால் அவள் தப்பியிருப்பாள்.

அவளை எண்ணும் போது எனக்கு ஒரு பாட்டுத்தான் ஞாபகம் வருகிறது.

ஆயிரத்தில் ஒருத்தி அம்மா நீ  
 உலகை அறிந்திடாத பிறவி அம்மா நீ  
 பார்வையிலே குமரி அம்மா  
 பழக்கத்திலே குழந்தை அம்மா  
 ஆயிரத்தில் ஒருத்தி அம்மா நீ  
 பாலிலும் வெண்மை பனியிலும் மென்மை  
 பச்சையினங் கிளிமொழி நீ சொல்வதுமுண்மை  
 பாவியர் நெஞ்சம் நினைத்திடும் வஞ்சம்  
 உண்மை என்று சொல்வதற்குத் தெய்வமும் அஞ்சும்  
 தேன் என்ற சொல் என்றும் தேனாகுமா?  
 தீ என்று சொன்னாலும் தீ ஆகுமா?  
 ஆயிரத்தில் ஒருத்தி அம்மா நீ

இப்பாடலிலே உள்ள பெண்ணின் குழந்தை உள்ளம் அமரர் அன்னபூரணத்தில் தான் இருந்தது. மகாத்மா காந்தியின் கருத்துப்படி



பிறந்த வீட்டின் பெருமை காத்து புகுந்த வீட்டிற்குப் புகழ் சேர்த்த அன்னபூரணத்தின் இந்த இனிய நிறைவு அந்த இறைவனுக்கே பொறுக்கவில்லைப் போலும். அமைதி காக்கவென இங்கு வந்த இந்திய இராணுவத்தின் இரக்கமற்ற அரசுத்தனத்துக்கு எங்கள் அன்னபூரணம் அவர்கள் 1989 சித்திரையில் இரையாகி மீளாத நித்திரையில் ஆழ்ந்தார்.

இல்லத்துக்குரியவள் 'இல்லாள்' மனைக்குரியவள் 'மனைவி' என்றும் மரபுக்கு மாறாத இலக்கணமாக மங்கை நல்லாள் அமரர் அன்னபூரணத்தின் ஆருயிர் அன்னை பார்த்திருக்க அருமைக் குழந்தைகள் குழந்திருக்கப் பட்டப்பகலில் அன்றா தமது வீட்டில் வைத்துத் தீட்டிட்டுத் துப்பாக்கியினாலே சுடப்பட்டுக் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்ட தற்கு. 'தற்செயல்' என்ற தாள்தோன்றித்தனமான — சிறிதும் பொருத்தமே இல்லாத பெரிதும் வருத்தத்துக்குரிய வெறுஞ் சம்பிரநாயமான போலிச் சமாதானம் தவிர்ந்த வேறு எந்த நியாயமும் இதுவரை எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை.

எங்களுக்கெல்லாம் அன்புத்துணையாக இருக்கும் கனகநாயகத்தின் இன்பத்துணை இறையடி ஏகியது. அருமைக் குழந்தைகளின் இனிமை அன்னை ஆண்டவனை அடைந்தார். குடும்பத்தின் குத்து விளக்கு மட்டுமல்ல—ஊரின் ஒளிவிளக்கு அணைந்தது. எமது குதூகலச் சொத்து தெய்வீகத்தில் இணைந்தது.

அன்னபூரணம் புண்ணிய மாதமான மார்சுழியிலே கண்ணிய மகவாகப் பிறந்தார். வளமார்ந்த தையிலே உளமார்ந்த தலைவனை மணந்தார். சிறப்பு வாய்ந்த சித்திரையிலே பத்தரை மாற்றுத் தங்கமாக மறைந்தார். பலர் பெருமைப்படவும் ஒரு சிலர் பொருமைப்படவும் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த திருமதி அன்னபூரணத்தின் திடீர் மரணங் கேட்டுத் திடுக்குறாத நெஞ்சங்களே இல்லை.

பிறந்தால் அவள் போன்ற குணவதியாகப் பிறக்க வேண்டும். வாழ்ந்தால் அவள் போன்ற வளர்மதியாக வாழ வேண்டும். மறைந்தால் அவள் போன்ற சுமங்கலியாக மறைய வேண்டும் என்று ஏங்குகின்ற இதயங்களின் எதிரொலி எங்கும் கேட்கிறது. யாரை யார் தேற்றுவது எவரை எவர் ஆற்றுவது என்று நமது சமூகமே தாங்காது தவிக்கிறது; தூங்காது துடிக்கிறது.

மனம், வாக்கு, காயம், என்பவற்றால் நன்மையே நினைத்து உண்மையையே பேசி, நல்லதையே செய்து தூய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் அன்னபூரணம் அவர்கள். ஆதலினால் நாம் அவருக்காக அழுதாலும் ஆண்டவனைத் தொழுதாலும் அல்லது அவ்வாறு எதுவுமே செய்யாது விட்டாலும் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையுமென்பதே நிச்சயமே!



# அன்னனை அவழத்து விண்ணகம் அடைந்தவர்

திருமதி அன்னபூரணம் கனகநாயகத்தின் அகால மரணச் செய்தியைக் கேட்டதும் அதிர்ச்சி அடைந்தேன். வயதில் சிறியவர், அறிவில், பண்பில் பெரியவர், சுள்ளங் கபடமற்ற, பூரணச் சந்திரன் போன்ற பொலிவுள்ள, இலட்சுமிகரமுள்ள புன்னகை தவழும் இனிய வசீகர முகம். இன்சொல்லைத் தவிர வன்சொல்லை அறியாதவர் தன்னடைக்கமுள்ளவர்.

விசுவத்தனை முருகன்பால் மிகுந்த ஈடுபாடுள்ளவர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்தவர். இவரது கணவர் தீர்த்தத் திருவிழாவின் பொழுது பல்லாயிரக்கணக்கான முருகனடியார் களுக்கு அன்னதான சபை மூலம் அள்ளி வழங்கும் அன்னதானத்திற்கு மூல காரணமாக இருந்தவர் இவர் இறப்பதற்கு முதல்நாள் சித்திரா பூரணை. அன்றைய தினம் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற அபிஷேகம், பூசை, சித்திரகுப்தநாயனார் புராண படிப்பில் பங்குபற்றி தனது கணவரினதும் பிள்ளைகளினதும் நலவிற்கும் நீண்ட வாழ்விற்கும் பிராரத்தித்த உத்தமி தன்னை மறந்ததேனோ தெரியவில்லை.

தனது கணவரைப் போன்று தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை நினைப்பவர். பிறர் துன்பம் காணச் சகிக்காதவர். மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை எனக்கருதி சேவைபுரியும் கணவருக்கு உறுதுணையாக விளங்கியவர். எமது இளைஞர்களும் யுவதிகளும் படும் கஷ்டங்களைக் காணச் சகிக்க முடியாமல், தமமை நாடியவர்களின் துயர் களைந்து மிகுந்த அக்கறையுடன் அக்கரை சேர்த்தது இவர்தம் சேவையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தனது கணவர்மேல் உயிரையே வைத்திருக்கும் திருமதி அன்னபூரணம், அவரின் வேலைப் பளுவைக் கண்டு புளுப்போல் துடித்தார். அவரது உதவிக்கும், அண்ணியின் பொறுப்புக்களை குறைத்து அவர்தம் வாழ்வு செழிப்பதற்கும் பிள்ளைப் பாசத்தால் துடித்துக் கொண்டிருந்த தாயாருக்கு மன ஆறுதல் அளிப்பதற்கும் தனது அருமைச் சகோதரனை குவைத்திவிடுத்து வரவழைத்து இங்கு நிரந்தரமாகத் தங்குவதற்கு ஒழுங்கு செய்த உத்தமிக்கு தான் இறைவனடி தழுவுவது முன்கூட்டியே தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

அன்னார் எனது குடும்பத்திற்கு செய்த உதவிகள் அளப்பரியன என்றும் மறக்கமுடியாதவை இளம் வயதிலேயே இவர் அகால மரணமடைந்தது எமது துர்ப்பாக்கியமே. அவரது குடும்பத்தினருக்கும், உற்றார், உறவினருக்கும் ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பாகும்.

அன்னாரின் பிரிவால் வாடும் குடும்பத்தினருக்கு ஆறுதல் அளித்து திருமதி அன்னபூரணம் கனகநாயகத்தின் ஆன்மா சாந்தியடைய திருவருள் பாவிக்குமாறு எல்லாம் வல்ல விசுவத்தனை முருகப் பெருமானைப் பிராரத்திக்கின்றேன்.

விசுவத்தனை முருகமூர்த்தி கோவில்

பண்ணாகம், சுழிபுரம்

ந, பத்மநாபசர்ணா  
(அர்ச்சகர்)



## உனதன்பை எண்ணுகையில்.....

கண்ணிறைந்த கணவனவன் கண்ணீரில் கரைந்தழவும்  
கண்மணிகள் கதறியழ கண்ணகியே சென்றதெங்கே  
புன்னகை தவழ்ந்துவரும் பூமகளே பூரணமே  
உன்முகத்தை காண்பதெப்போ உன்கதைகள் கேட்பதெப்போ

காக்கிச்சட்டை போட்டவன்தான் காலனாக வந்தானே  
தூக்கிச்செல்ல முயன்றதிற்கும் துஷ்டனவன் விடவுமில்லை,  
வாக்கிரோக்கி என்றுசொல்லி வதைத்தானே உன்னுடலை  
தாக்கிஅவன் அழிவான்பார் பார்முழுதும் பார்க்குமம்மா.

-ஆடையல இருந்தும் ஆடம்பரமாய் வாழவில்லை  
தேடியபணம் இருந்தும் தேசமெல்லாம் சுற்றவில்லை  
நாடி வந்தவர்க்கு நல்லுதவி நீ செய்தாய்  
தேடிப் பறந்தாயோ வேல்முருகன் காலடிக்கு

கனவிலும் நினைக்கவில்லை சுற்பனையும் செய்யவில்லை  
தனவிலில் நடந்தகதை நம்பவே முடியவில்லை  
மனமெல்லாம் மயங்குதம்மா மார்க்கமோ தெரியவில்லை  
உனதன்பை எண்ணுகையில் உள்ளமோ உறங்குதில்லை.

வெண்ணெய் திரளுகையில் தாளி உடைந்ததுபோல்  
கண்ணை உயர்ந்துவந்தாய் கண்ணதுதான் பட்டதுவோ  
மன்னவனின் உழைப்பெல்லாம் மணிமணியாய் சேர்த்துவந்தாய்.  
தென்னவன் வந்தல்லோ தெரியாமல் கொன்றுவிட்டான்.

சுறந்தபால் மீண்டுமந்த முலைதனிலே சேர்வதில்லை  
இறந்தஉடல் மண்மீது மறுமுறையும் வருவதில்லை  
பிறந்தன்றே இறப்பென்று பேதையர்நாம் தெரிந்திருந்தும்  
மறந்திங்கே அழுகின்றோம் மார்க்கமின்றித் தவிக்கின்றோம்.

கணவரவர் கடமைசெய்ய கண்ணியமாய் அருளமம்மா  
பாபு, கோபு வாழ்வதற்கு வானிருந்து வாழ்த்துமம்மா  
உறவினர்கள் உயர்வதற்கு உத்தமியே உதவுமம்மா  
மறக்கவே மாட்டோமம்மா மாதவமே உன்உறவை.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

த. அமுதலிங்கம், இ. கிருஷ்ணதுரை  
செ. தெட்டிமுர்த்தி சி. சிவராசன்  
சர்மிளா இன்ஸ் (பி. வே. வி.)

142, பர்பர் வீதி,  
கொழும்பு-13.



பண்ணுகம்

சின்னையா கனகநாயகம் அவர்களின் அன்பு மனைவி

அள்ளமுனம் அவர்கள்

அகாலமரணம் அடைந்தமை குறித்து

இரங்கல் உரை

திருமதி கனகநாயகம் அன்னபூரணம் அவர்கள் நாற்குணமும் நாற்படையாகவும், ஐம்புலனும் நல்லமைச்சாகவும் கொண்டு வள்ளுவரும் வாசகியும் போல அவரது கணவர் கனகநாயகம் அவர்களுடன் சேர்ந்து இல்லறம் இனிதே நடத்தி வருங்கால் அவர் அகால மரணம் அடைந்த செய்தி கேட்டு, இடியேறுண்ட நாகம் போல் பேரதிர்ச்சியும் பெருங்கவலையும் கொண்டேன்.

திருமதி அன்னபூரணம் அவர்கள் உற்றார், உறவினர், வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பேதம் பாராது தொண்டு செய்து வரும் தமது கணவருக்குப் பக்கத் துணையாய் இருந்து, மதிமந்திரிபோல் அன்பும் ஆதரவும் நல்கி மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்று கருதி சேவை செய்து வந்தார்.

அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களாலும் அடக்கு முறைகளாலும் அல்லற்பட்டு உயிர் உடமைகளை இழந்து, ஆதரிப்பார் அற்ற நாதிகளாகத் தமது பிள்ளைகளையாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டாவில் திரு. சி. கனகநாயகம் அவர்களிடம் சென்ற பெற்றோர்களுக்கு அன்னபூரணம் அவர்கள் இன்முகங் காட்டி இன்மொழிபேசி அவர்கள் ஒவ்வொருவரது குடும்ப நிலைமைகளையும் ஏழ்மைகளையும் கணவருக்கு எடுத்து விளக்கிப், பற்றிப் படரக் கொழுமுகம் பின்றித் தவித்த முல்லைக் கொடிக்குத் தேர் கொடுத்த பாரி வள்ளலைப் போன்று பரிந்துரை பகன்றமையை அவர்கள் உதவியினால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழ் இளைஞர்கள் போற்றிப் புகழுகிறார்கள்.

திரு. சி. கனகநாயகம் அவர்கள் ஸ்ரீ முருகன் அன்னதானச் சபைக்குத் தொண்டாற்றி வருவதற்கு, உறுதுணையாக இருந்து உற்சாகம் அளித்து அன்னதான சபை மண்டபத்தை நிறைவு செய்து பெருமகிழ்வு கண்டவர் அதனுடன் ஸ்ரீ முருகன் ஆலயத் திருப்பணி செய்வதற்கு தமது உடல் பொருள் ஆவி அத்தனையும் ஈந்து அகமகிழ்வு கொண்டவர்.

1988 ம் ஆண்டின் பின் கொழும்புமாநகருக்குச் செல்பவர்கள் தங்குவதற்குக் கூட ஒரு வசதியும் இல்லாதிருந்தது. அப்பெருங்குறையை மத்திய கொழும்பில் பாபர் வீதியில் ஒரு மண்டபத்தை அமைத்து (Lodge) தமிழர் சமுதாயத்துக்கு ஆதரவு நல்கினார். இதனால் இன்று வெளிநாடு செல்லும் வாஸிபர்களும் தமது பிற கருமங்களுக்காகக் கொழும்பு செல்லும் ஏனையோரும் ஒரு கிரமமும் இன்றிப் பயமில்லாது தங்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.



இப்படிப்பட்ட சமூகத் தொண்டும் சமயத் தொண்டும் ஆற்றி, தமிழ் மக்களது மனங்களில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் திருமதி அன்னபூரணம் கணகநாயகம் அவர்களின் பிரிவால் வாடும் கணவருக்கும், அன்புப் பிள்ளைகளுக்கும், தாயார், சகோதரர்கள், உற்றார் உறவினர்களுக்கும் எனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்து, அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அருள் புரியுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

சிவன்கோவிஷய  
வட்டுக்கோட்டை.

ச சிவன்பாபினை

(முந்தாள் பிரசைசுக்குழு தலைவர்)

## அன்புடன் பறக்கும் பண்பார் மங்கை

“ இல்லதென் இல்லவழ் மாண்பானால் உள்ளதென்  
இல்லவள் மாணக் கடை ”

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப தனது கணவனின் இல்லற வாழ்வில் எல்லாச் சிறப்புக்களும் அமைய உறுதுணையாய் இருந்த உத்தம நங்கை தான் அமரத்துவம் எய்திய அன்னபூரணம் அவர்கள் இவர் பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாக இருந்து இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தை இனிதே நடத்தி வந்தார். இவர் தனது கணவனின் குறிப்பறிந்து ஒழுகி வந்தமையால் கணவனின் மனதில் தீங்காத இடத்தைப் பெற்றார். திருவாளர் சின்னையா கணகநாயகம் அவர்கள் பொதுவாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டு தொண்டு செய்ய ஒரு ஊன்று கோலாக விளங்கியதோடு அவருடைய தொழில் சிறப்புற அமையவும் காரண கர்த்தாவாக விளங்கினார்.

காதலாலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்த இல்லத்தரசி எங்கிருந்தோ வந்த ஈனர்களின் துப்பாக்கி வேட்டுக்கு இரையானார் என்று எண்ண எம் இதயம் வெடிக்கிறது.

அமரர் அன்னபூரணம் அவர்கள் தனது இல்லத்திற்கு வருவோரை நல்ல இனிய முகம் காட்டி உபசரிப்பதில் பெருமை கொண்டார். யான் இவருடைய இல்லத்துக்கு செல்லும் போதெல்லாம் என்னை வரவேற்று உபசரித்த காட்சி என்னால் மறக்க முடியாத தொன்று. இவருடைய இல்லத்திற்குச் சென்றவர்கள் இவரின் இன்முகத்தையும் இன்சொல்லையும் என்றும் மறக்கமாட்டார். இவருடைய திடீர்மறைவு எம்மனோர்க்கெல்லாம் பேரதிர்ச்சியை உண்டாக்கிவிட்டது. சிறந்த நற்குணங்கள் அமைந்த அமரர் அன்னபூரணம் இறந்தமையால் ஈடில்லாத துன்பத்தின் வருந்தும் அவருடைய கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தாயாருக்கும் அண்ணனுக்கும் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் ஆறுதல் கொடுக்க வேண்டுமென்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

த. நமலநாதன்

(கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்)



## பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை

“ தற்காத்து தற்கொண்டான் பேணி தகை சான்ற  
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண் ”

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப வாழ்ந்து காட்டியவர்தான் அமரர் அன்னபூரணம் அவர்கள். தனது கற்பொழுக்கத்துக்கு எந்தவித இடையூறும் வாராயல் தன்னைக் காத்துக்கொண்டதோடு தனது கணவனின் மனவிருப்பத்துக்கேற்ப வாழ்ந்து அவருடைய புகழுக்கு ஏற்றம் கொடுத்ததோடமையாமல் கணவனுடைய பொது வாழ்விலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாக வாழ்ந்தார்.

இவரது கண்ணுக்கினிய கணவனும் சின்னையா கனகநாயகம் அவர்கள் தமது குலதெய்வமாய் விசுவத்தனைத்தலத்தமரும் முருகப் பெருமானில் கொண்ட பக்தியால் கோயில் திருப்பணிகள் பலவற்றைச் செய்ய ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் கொடுத்து வந்தார். தனது கணவன் கொழும்பிவிருந்தபோதெல்லாம் எமது கிராமத்து மக்களுக்கு அவர் செய்த சேவைக்கு எந்த இடையூறும் நேராவண்ணம் அச்சேவைகளில் தன்னை நன்கு ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பொதுப்பணிகளை மேலும் சிறப்பிற் செய்தார். குறிப்பாக அவர் இங்கு இல்லாத வேளைகளில் தன்னிடம் உதவி கோரிவரும் மக்களை அன்போடும் பண்போடும் வரவேற்று அவர்களை நன்கு உபசரித்து அவர்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்தார்.

தனது கணவன் பொருளாதாரத் துறையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் துன்பம் அடைந்திருந்தபோது அவர் மனத்தைத் தேறப்பண்ணி அவருக்கு மனச்சாந்தியைக் கொடுத்தார்.

“ இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்  
இல்லவள் மாணக் கடை ”

என்ற பொதுமறைக்கேற்ப தனது மாண்புறு குணத்தால் தனது கணவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களையும் எய்தும்படி செய்தார். இத்தகைய பண்புகள் பல யினிரும் அமரர் அன்னபூரணம் அவர்கள் எங்களுக்கு அமைதிதரவந்த கொலைவெறிஞன் ஒருவனின் கொலை வெறிக்கு ஆளானார் என்பதைக் கேட்ட பண்ணாகம் மக்கள் எல்லாம் பேரதிர்ச்சிக்கு ஆளானார்கள். எந்தவித நியாயமும் இல்லாத முறையில் கொலை செய்யப்பட்ட அமரர் அன்னபூரணம் அவர்கள் கொழும்பு சென்று எல்லாவித க்கபோகங்களையும் அனுபவிக்கக் கூடிய சகல வாய்ப்பும் அமைந்திருந்தும் தன் தாயாரின் மேல் வைத்த பாசத்தால் அவருக்கு பக்கத்தே இருந்து பணிவிடை செய்யவேண்டும் என்ற பேரவாவினால் இங்கே தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. இது விதி செய்த சதியென்பதா? அல்லது வீணர்களின் வெறியென்பதா? எதைச் சொல்லியாம் ஆறுவோம்.



சிறந்த நல்லொழுக்கமும் பண்பும் அன்பும் பாசமும் நிறைந்த அமரர் அன்னபூரணம் அவர்களை இழந்து நிற்கும் அவருடைய தாயார் அண்ணன், கணவன், குழந்தைகளுக்கும் நல்ல மன அமைதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எம் குலதெய்வமாம் முருகப்பெருமானை வணங்குகிறோம்.

யண்டிதர் ப. இராசரூ  
பிரசித்த நொத்தாரிக

## எல்லோர் நெஞ்சங்களிலும் நிறைந்தவர்

பூமியில் பிறந்த எல்லோரும் என்றோ ஒரு நாள் இறக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்த இறப்பும் ஒருவகையில் மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பின் மன ஆறுதல் அடையலாம். ஆனால் எங்கள் அன்புச் சகோதரி ஆச்சிக்கு (அன்னபூரணம்) வந்த இறப்பு எவராலும் எக்காலத்திலும் நியாயப்படுத்தக் கூடியதாகவோ மன ஆறுதலை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவோ இல்லை.

எண்ணற்ற அன்பர்கள் நினைந்து நினைந்து மனம் வருந்தும் படியாக எங்கள் ஊரவர்கள் மட்டுமன்றி எத்தனையோ வெளிஊரவர்களும் கொழும்பு மாநகரில் வந்து நிழலாரும் ஆலமரமாக இருக்கின்ற அப்பு அண்ணரின் அருமைத் துணைவியை இரக்க குணமற்ற காலன் அழைத்து விட்டான். அப்பு அண்ணருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏற்பட்டது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அவரின் குடும்பத்தாருடன் ஒன்றிவிட்ட மாதிரியாக எங்கள் குடும்பம் விளங்கக் காரணமாக இருந்தவர் அமரராகிவிட்ட அன்புச் சகோதரியாகும்.

தங்கள் வீட்டிற்கு யார் சென்றாலும் இன்முகம் காட்டி வரவேற்று போனவர்களின் தேவை அறிந்து ஆறுதல் வார்த்தை கூறியும் பண உதவி புரிந்தும் மனநிறைவுடன் அனுப்புவதில் அன்னபூரணத்தை வெல்ல ஆண்டவனாலும் முடியாதென்றே சொல்லலாம். இவ்வாறான எல்லாவகையான சிறந்த பண்புகளும் நிறைந்து விளங்கிய ஆச்சியின் இறப்பு அப்பு அண்ணருக்கு மட்டுமன்றி அவருடன் சேர்ந்த அனைவருக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத ஒன்றாகும்.

எது எப்படி இருப்பினும் அன்னரின் இறப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது அவரை இழந்து தவிக்கும் அப்பு அண்ணர் குழந்தைகள் பாபு, கோபு மற்றும் சகோதரர்கள் உற்றார் உறவினர்கள் யாவருக்கும் என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்து அன்னரின் ஆன்மா சாந்தியடையக் கண்ணன் கழலடிகளை வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ச. வெராஜன்

140, பாபர் வீதி,  
கொழும்பு-13.



# அன்பான அண்ணி அன்னபூரணி

பண்ணுகம் பதியிலே பண்பு, பாரோபகாரம், பெருமை என்பவற்றோடு வாழ்ந்தவர் உத்தமர் உயர்திரு வெற்றிவேலு சின்னையாவென்று, நம்மவரும் அயலவரும் போற்றும் பெருமையை எமக்கு பெருஞ்சொந்தகாக விட்டுச் சென்றவர் எமதருமைத் தந்தையார். அகில உலகத்தை ஆழும் கசனை நேசித்த காரணத்தால் போலும் எமக்கெல்லாம் அனேகமாக அந்தப் பரமனின் நாமத்தையே சூட்டி வளர்த்தெடுத்தார். அவர் இட்ட பெயருக்கேற்ப வாழ்பவர் அண்ணர்க்கனகநாயகம் அவர்கள். அவருக்கு அரும்பெரும் துணையாக வாய்த்தவர் அண்ணி அன்னபூரணி அவர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை 1966 வைகாசி விசுவத்தனை பொங்கலன்று அறிமுகமானார் திரு. சோம. திருச்செல்வம். இவர் அன்று தொட்டு இன்றுவரை எனது அருமை பெருமைக்குரிய நண்பராக விளங்குபவர். இவரது அருமைத் தங்கை அன்னபூரணி அவர்களும் அன்று தொட்டு என்னோடு அன்போடு பழகியவர் ஒன்பது ஆண்டுகள் சகோதரியாக பழகியவரின் உறவில் அண்ணர் கனகநாயகத்தின் திருமணத்தின் பின் திருப்பம் ஏற்பட்டது அன்புக்கோர் அண்ணியாக மாறிய பின்பும் அவர் என்னை அன்று போல சிவமண்ணை என்றே இற்றைவரை அழைத்து வந்தார்.

இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் என்னோடு அன்பு, பண்பு, பரிவு, பாசம் இவற்றோடு பழகிய ஒரு உன்னத உறவை அந்த அந்நியன் தொடியப் பொழுதில் அநியாயமாகப் பிரித்து விட்டானென்று. என்னும்போது வேதனை தாங்காது இதயம் வீம்முகின்றது. பெற்ற தாய் பார்த்துப் பரிதவிக்க, தான் பெற்ற செல்வங்கள் கண்ணூற்றுக் கலங்கிக்கதற நடைபெற்ற இக்கோரச்சம்பவத்தை என்னால் எண்ணியே பார்க்க முடியவில்லை. இதயம் அழுதுகொண்டிருக்கிறது. இதை நேரில் பார்த்தவர்களின் நிலையைச் சொல்லவும் முடியுமா? இப்படியான ஒரு பொல்லாத சூழலிலா அந்தக் காலன் அவரைக் கவர்ந்து செல்ல வேண்டும்? இறைவா நீயும் இதைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தாயா? யார் தான் இதற்கு நீதி வழங்க முடியும்?

பெற்ற பிள்ளையைப் பறிகொடுத்துத் தவிக்கும் தாயையும், தாயைப் பறிகொடுத்துத் தடுமாறும் தனயரையும், தாரத்தை இழந்து தவிக்கும் என் தமையனையும், தங்கையை இழந்து தனியானி விட்டேனே என்று துடிக்கும் தமையனையும் யான் எப்படித் தேற்றுவதென்று அறியாது தவிக்கின்றேன். இந்த மயான அமைதிதானா எமக்குத் தரபாதகர்கள் வந்தார்கள். இறைவா நீ தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.



என்னதான் இருந்தாலும் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் ஒரு நாள் இறப்பது தான் திண்ணம் பூமாதேவி போல் இப்புலியில் வாழ்ந்து பூவோடும், பொட்டோடும் புகழோடும் தெய்வமாகிவிட்ட பெருமையை எண்ணி சிறிது சிறிதாக எமது துயரத்தில் இருந்து விடுபடுவோம். பரமசிவனின் பக்கத்தில் இருக்கும் அந்த பராசக்தி தான் அன்னபூரணியாக எம்மத்தியில் வாழ்ந்து மீண்டும் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். போலும் இன்னும் அந்தப் பெண் தெய்வம் எம்மத்தியில் வந்து பிறந்து எமக்கெல்லாம் அன்பும் ஆறுதலும் தரவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல முருகப் பெருமானே வேண்டுகிறேன்.

ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

பிரிவால் துயருறும்.

சி. தயாபரசிவம் குடும்பத்தினர்

## ஆளும் உரிமை வேண்டாம் அழும் உரிமையே போதும்!

இலங்கையின் இன்றைய அசம்பாவிதம் எதுவும் எங்கள் பகுதியை எட்டியும் பார்த்ததில்லை என இறுமாந்த நாம் இப்பொழுது ஏமாந்தோம். எமது ஊரே முழுமையாகப் பலிகொள்ளப்பட்டதாகக் கருதக் கூடிய ஒரு கொடிய பயங்கர நிகழ்ச்சி பரிதாபகரமாக நடந்து முடிந்து விட்டது.

1989 ஏப்ரல் 21 வெள்ளி பகல் எங்கள் இதயத் தெய்வம் மட்டுமா மறைந்தது? அன்புணர்வு அழிந்தது; இரக்க சுபாவம் இறந்தது; உருக்கம் என்பது ஒழிந்தது. உலகம் இதுவரை காணாத—கேளாத கண்ணீர்க் காவியம் இரத்தத்தில் எழுதப்பட்டது.

அரசியலே எதுவென்று அறியாத, புரட்சி யென்றால், என்னவென்ப புரியாத வீட்டிலிருந்த ஓர் அப்பாவிக்குடும்பப் பெண்ணின் நெஞ்சிலே துப்பாக்கி அழுக்கப்பட அவசியம் என்ன? அழுத்தப்பட்ட அவசரம் என்ன? சுடப்பட்ட அவள் துடிதுடித்தபொழுது முதலுதவி செய்யப் படாதது ஏன்? அவளது உயிர்த்துடிப்பு அடங்கும்வரை அயலவர் எவரும் அங்கே வராது தடுக்கப்பட்டது எதற்காக? உயிருக்கு போராடும் எவரையும் காப்பது மனிதநருமம். படைவீரனுக்கு கட்டாயக் கருமம் முதலுதவி செய்யாத குறைபாடு ஒருபுறமிருக்க, ஆபத்துக்குதவ ஓடோடி வந்தவர்களை விரட்டியடித்த குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் யாதோ?



துப்பாக்கி வெடியில் உடல் பதறியது அதைத் தொடர்ந்து விட்டிலிருந்த உடைமைகள் சிதறின. உண்மையில் இது ஆயுத வேட்டையா? அல்லது ஆபரண வேட்கையா? தெரியவில்லை! பயங்கரவாத ஒழிப்பா? இல்லையென்றால் இது பணச் சேகரிப்பா? புரியவில்லை! இது போன்ற சித்திரவதைக் காட்சியை நாம் சினிமாவிலே கூடச் சந்திக்கவில்லை.

சரி, பொருள் தான் போகட்டும்; ஒரு பெண் தன்னைப் பெற்ற அன்னை, தான் பெற்ற பிள்ளைகளின் முன்னிலையிலே சுடப்பட்டிருக்கிறாள் தன்னை ஈன்ற அன்னைபடும் துயர் கண்டு துடித்த ஒரு பாவமும் அந்நியாத பச்சைப் பாலகன் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறாள். இவற்றையெல்லாம் வர்ணிக்க எம்மிடம் வார்த்தைகளை கிடையாது இந்த வன்செயல்களுக்குக்கெல்லாம் தற்போதைய பெயர். 'தற்செயல்'

இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்த தன்மகளை மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்குமாறு அன்னை யொருத்தி அழுதாள்; மன்றாடித் தொழுதாள்; சுதறினாள்; கலங்கிப் பதறினாள் இதற்கெல்லாம் இரங்காதிருப்பதும் இணங்காதிருப்பதும் இராணுவ உரிமையாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு தாய் தான் பெற்ற பிள்ளையைப் பார்க்க முடியாதபடி தடுக்கப்பட்டதும் அழ முடியாதவாறு அடக்கப்பட்டதும் கற்பனைக்கு எட்டாத கொடுமைகள்! அதனாலே தான் கேட்கிறோம். எமக்கு ஆளும் உரிமை வேண்டாம் அழும் உரிமையே போதும்!

சில மரணங்களின் துயரச் சுவை காலப்போக்கிலே தளர்ந்து விடும். ஆனால் இதுவோ வினாடிக்கு வினாடி வளர்ந்து எமது உள்ளத்தை உதைக்கிறது; இதயத்தை வதைக்கிறது.

சரித்திர சான்றுகளிலே சுவரோவியங்களுக்கு முக்கிய இடமுண்டு அன்று நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டின் சுவடு எவரால் மறக்கப்பட்டாலும், எங்கள் வீட்டுச் சுவரால் மறைக்கப்பட முடியாதது அது எமது உள்ளத்தில் மட்டுமல்ல இவ்வுலகிலும் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஓர் அப்பாவிப் பெண் சொந்த வீட்டில் நொந்து மறைந்த சோகக் கதையை இது சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும். தெற்கில் இருந்து காலன் வருகின்ற ஜிகேம் மறைந்து இப்பொழுது வடக்கிலிருந்து வந்த புதுமையைப் புலம்பிக்கொண்டேயிருக்கும்!

பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிகள், பிராமணர், நோயாளரை அப்புறப்படுத்திய பின்னரே அவ்விடத்திற் போர் அறிவிக்கப்படும் என்கிறது எமது பேரிலக்கியம். ஆனால், இன்று பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் மத்தியிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடப்பது தான் இன்றைய போரிலக்கணம்!

“ஓர் இளம்பெண் உடலெவ்வகும் நகை அணிந்து நன்னிரவிலே தன்னத்தவியாக வீதிவழியே செல்வது தான் உண்மையான சுதந்திரம்” என்கிறார் அண்ணல் மகாத்மா. ஆனால், அந்த மகாத்மாத் தமது தேசபிதாவாகக் கருதுவோரால் வீட்டிலிருந்த ஓர் அப்பாவிப் பெண் மட்டப்பகவிலே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறாள்.

அமைதி காக்க வந்தவர்கள் தமது பணியை வெற்றிகரமாகவே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்தபின் எமது குடும்பத்தில் இன்று மட்டுமல்ல, என்றும் நிலைப் போவது மாறாத அமைதி அது தான் மயான அமைதி!

“கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்” என்று படித்திருக்கிறோம். இங்கே கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் ..... “படார்” என்று வெடித்ததும் ஓர் உயிர் துடித்து மாண்டது. “அன்னபூரணம் மன்றைய என்ன காரணம்?” என மிருகங்களே உருகிக் கண்ணீர் வடிக்கும் பொழுது எங்கள் குலதெய்வம் விசுவத்தனை முருகன் மட்டும் மௌனம் சாதிக்கிறான்; எம்மைச் சோதிக்கிறான்.

இறைவா! நடந்த கொடுரத்தை உன்னால் நிவாயப் படுத்த முடிந்தால் நம்மை மட்டும் நீ ஏன் விட்டு வைக்க வேண்டும்? நாங்கள் வசதிபோல் வரிசையாக ஒற்கிறோம். வந்துவிடு! எமக்கொரு முடிவைத் தந்துவிடு!

அவள் சிந்திய இரத்தத்தின் இரத்தமான

கணவன், பிள்ளைகள், அன்னை, அண்ணன்,  
அண்ணி, மருமக்கள்.



● ஆளுகப் பாய்ந்த இரத்த வெள்ளத்துக்கு மாமுகம் பாய்ந்து எங்கள் ஆளுபீர்த் தெய்வத்தை கண்பாற்ற முனைந்த.....	உ எ
● நாம் அதிர்ந்தபோது உடனிருந்து உருகிய.....	ங் ங்
● மரணக்கிரமங்களுக்கு வந்திருந்து உதவிய.....	க க
● நேரில் அனுதாபந் தெரிவித்த.....	ள் ள்
● தந்தி, தொலைபேசியுலம் ஆறுதல் கூறிய.....	அ ந
● அஞ்சல் வாயிலாக அஞ்சலி செலுத்திய.....	ன ன்
● நீதி கோரிப் பேரணி அமைத்த.....	வ நி
● ஆத்ம ஈடேற்ற அலுவல்களில் ஆதரவளித்த.....	ரு
● அழைப்பை ஏற்று அந்தியேட்டி வைபவத்துக்கு வருகை தந்த.....	க்
● நினைவு மலராக்கத்திலே பங்களிப்பு நல்கிய.....	க்
● நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் இம்மலரை அச்சிட்டு வழங்கிய.....	ம்
● ஏனைய வழிகளில் ஏற்ற உதவிகளை அளவீத்தந்து.....	

பண்ணாகம், சுழிபுரம்.

குடுபத்தினர்



10 10 .....  
 11 11 .....  
 12 12 .....  
 13 13 .....  
 14 14 .....  
 15 15 .....  
 16 16 .....  
 17 17 .....  
 18 18 .....  
 19 19 .....  
 20 20 .....  
 21 21 .....  
 22 22 .....  
 23 23 .....  
 24 24 .....  
 25 25 .....  
 26 26 .....  
 27 27 .....  
 28 28 .....  
 29 29 .....  
 30 30 .....

செய்தியை

செய்தியை